

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПРАКТИКИ КООРДИНАЦІЇ З ДИСЕМІНАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО ДОСВІДУ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Висвітлено питання сучасної практики координації з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти Науково-методичним центром координації закладів післядипломної педагогічної освіти, регіональних та міжнародних зв'язків Університету менеджменту освіти у рамках науково-методичного комплексу «Консорціум закладів післядипломної освіти».

Ключові слова: *управління науково-методичною діяльністю, координація науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти, дисемінація інноваційного досвіду науково-методичної діяльності, Науково-методичний центр координації закладів післядипломної педагогічної освіти, регіональних та міжнародних зв'язків, Університет менеджменту освіти, Консорціум закладів післядипломної освіти.*

Постановка проблеми

Вступ. Глобалізація освітніх процесів, визначення нових пріоритетів сталого розвитку, входження України до єдиного загальноєвропейського простору освіти, тенденції інтегративного, інноваційного розвитку освітньої галузі спонукають до змін у системі освіти, яка становить основу відтворення інтелектуального, духовного та економічного потенціалу суспільства і є потужним засобом для розв'язання проблеми професіоналізації життя країни. Вирішення відповідних стратегічних цілей і завдань, визначених у законодавчих і методологічних положеннях розвитку вітчизняної освіти, зокрема, в Конституції України, Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про дошкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про позашкільну освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про професійний розвиток працівників», Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року та в інших державних нормативно-правових документах, потребує якісно нових підходів до управління в національній системі освіти та післядипломній педагогічній освіті як її складовій, метою функціонування якої є забезпечення безперервного вдосконалення професійного рівня науково-педагогічних, педагогічних і керівних кадрів освіти.

У контексті вищезазначеного, завдання у діяльності навчальних закладів системи ППО доцільно розглядати як з погляду вироблення стратегії фахового зростання їх науково-педагогічного і педагогічного персоналу з урахуванням взаємодії зі зовнішнім середовищем, так і з позиції вдосконалення механізмів забезпечення високої якості управлінських процесів у цих установах. Такий підхід стимулюватиме розвиток наукового, науково-педагогічного, педагогічного й загалом інтелектуального потенціалу України, відповідатиме національним інтересам і стане ключовим важелем динамічного розвитку українського суспільства. Тому набуває актуальності проблема ефективного забезпечення якісного зростання кадрового потенціалу, зважаючи на тенденції цивілізаційного поступу та стратегічних напрямів розвитку держави в умовах трансферу національної економіки та світової глобалізації освітніх процесів [19]. Необ-

хідність у її вирішенні обумовлює розроблювання моделей у правління науково-методичною роботою, які можуть зробити його гнучкішим і демократичнішим. На нашу думку, сьогодні в умовах реалізації Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р. особливого значення набувають дослідження про розвиток нових моделей управління в системі післядипломної педагогічної освіти. Координація як одна з функцій управління науково-методичною діяльністю закладів післядипломної педагогічної освіти, її технології щодо вивчення та поширення передового педагогічного досвіду розкриті у педагогічній літературі не повною мірою й, на наш погляд, потребують уваги науковців, які опікуються проблемами освіти, зокрема питаннями науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти.

Аналіз останніх досліджень. Отже, перед системою післядипломної педагогічної освіти постає необхідність у вирішенні проблем сучасного науково-методичного супроводу розвитку фахової майстерності керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників, у розробленні сучасних моделей науково-методичного забезпечення ефективності процесів фахового зростання педагогічних кадрів в умовах інноваційного розвитку національної освіти й науки.

Проведений ретроспективний аналіз процесів розвитку та управління науково-методичною діяльністю закладів післядипломної педагогічної освіти показав, що зазначені проблеми досліджували Ю. Бабанський, В. Бондар, Л. Ващенко, С. Гончаренко, В. Гуменюк, Г. Данилова, А. Даринський, І. Жерносек, Г. Зевіна, І. Зязюн, О. Капченко, Б. Качур, Н. Клокар, М. Красовицький, С. Крисюк, А. Кузьмінський, В. Кремень, М. Лапенюк, В. Маслов, Л. Набока, В. Олійник, М. Поташник, Н. Протасова, В. Пуцов, Т. Сорочан, К. Старченко, Є. Тонконога, В. Химинець, П. Худоминський, Н. Чепурна, Є. Чернишова, О. Ярошенко та ін.

Формуючи проблему, ми враховуємо наукові дослідження координації як функції управління Л. Грейнера, С. О'Доннела, Ю. Конаржевського, Є. Кубко, Г. Кунца, О. Луньова, В. Маслова, М. Мілнера, Г. Мінцберга, В. Олійника, В. Пікельної Ф. Тейлора, Г. Штомпеля, А. Файоля та ін.

Важливим для зазначеної проблеми є урахування узагальнення теоретичних джерел із проблеми координації науково-методичної діяльності в освіті таких авторів: В. Гуменюк, Г. Єльнікової, А. Єрмоли, Л. Кедровської, Ю. Конаржевського, Н. Кошель, А. Кузьмінського, В. Маслова, Е. Мірського, В. Олійника, В. Пуцова, Т. Сорочан, К. Старченка, Є. Чернишової, Т. Шамової та ін.

Метою статті є розкриття питання сучасної практики координації з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти Науково-методичним центром координації закладів післядипломної педагогічної освіти, регіональних та міжнародних зв'язків Університету менеджменту освіти та визначення розглянутих понять.

Виклад основного матеріалу

Система підвищення кваліфікації та перепідготовки педагогічних кадрів функціонує і розвивається в єдиному процесі оновлення національної системи освіти. На основі нормативно-правових, організаційно-управлінських і концептуально-програмних державних рішень формується нова якість навчальних закладів післядипломної

освіти. Збагачується їх науковий, навчально-методичний, інформаційний та кадровий потенціал; структуру та зміст діяльності приведено у відповідність до потреб розвитку освітньої практики. Робота системи підвищення кваліфікації враховує весь комплекс змін в освіті: інтенсифікацію навчально-виховного процесу, новий зміст і форми його організації, соціокультурну і ціннісну переорієнтацію освіти, нові стратегії в управлінні та фінансуванні навчальних закладів [9].

В умовах реформування сформувалися відмінні риси діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти, що безпосередньо впливають на здійснювану ними науково-методичну роботу:

- забезпечення наступності у розвитку професіоналізму педагогів під час підвищення кваліфікації на курсах і в міжкурсовий період як практичне втілення принципу безперервності освіти;
- взаємодія ІІПО з районними (міськими) методичними кабінетами (центрами) та методичними об'єднаннями вчителів, що створює можливості задоволення запитів практиків, урахування особливостей розвитку освіти в конкретних регіонах, сприяє індивідуалізації і диференціації післядипломної освіти педагогів;
- об'єднання наукового потенціалу професорсько-викладацького складу з практичним досвідом методистів;
- спрямованість не тільки на підтримку певного рівня національної освіти, а й на його розвиток [1; 9].

Упровадження концепції неперервної освіти зумовлює те, що заклади післядипломної освіти стають не лише центрами систематичного проведення курсів підвищення кваліфікації, а й центрами узагальнення, накопичення та ретрансляції педагогічного досвіду, науково-методичного супроводу освітніх процесів, експертизи, інформації, організації інноваційної діяльності, іншими словами, є центрами комплексно-інтегруючого характеру [1; 9; 18].

Це зумовлює низку інноваційних процесів у змісті діяльності закладів системи післядипломної освіти, а саме:

- активно практикується поєднання традиційних функцій (навчальної, наукової, методичної, супроводжуючої) з інноваційними (аксіологічної, проектною, адаптивною, інформаційною, прогностичною, рефлексивною);
- передбачається масштабність інноваційних процесів у безперервній освіті (локальних, модульних, системних, інноваційних);
- активізується процес удосконалення структури післядипломної освіти, окрім підвищення кваліфікації відкриваються групи спеціалізації та перепідготовки;
- для забезпечення нової структури розробляються програми моніторингу якості післядипломної освіти педагогічних кадрів, обов'язковими компонентами якої є: система вивчення потреб, запитів педагогів; система діагностики, самодіагностики, соціологічних досліджень щодо удосконалення якості післядипломної освіти; система вивчення результативності підвищення фахової майстерності [13; 18].

Через необхідність вирішення проблем сучасного ефективного науково-методичного супроводу перед системою післядипломної педагогічної освіти постає завдання розвитку й забезпечення стратегічних і тактичних функцій з метою постійного вдосконалення фахової майстерності керівників, науково-педагогічних і педагогічних праців-

ників. Відповідно, завданнями в організації науково-методичного забезпечення в контексті цього слід вважати такі:

- забезпечення стратегічно-цільового підходу до організації науково-методичної роботи з педагогічними кадрами в системі післядипломної педагогічної освіти, її орієнтація на кінцевий результат;
- модернізація змісту науково-методичної роботи з питань професійного розвитку педагогів у післядипломній освіті;
- формування у педагогічних працівників мотивації до науково-дослідницької, експериментальної роботи;
- використання активних форм і методів науково-методичної роботи з педагогічними кадрами, адекватних її сучасним цілям і змісту;
- формування засобами науково-методичної роботи інноваційної культури педагогів, їхньої технологічної компетентності;
- формування ефективної, дієвої системи управління науково-методичною роботою на основі принципів наступності, перспективності, оптимальності у визначенні мети, змісту і форм її організації.

Розглядаючи, з урахуванням наукових доробок дослідників, *науково-методичну діяльність закладів післядипломної педагогічної освіти* як складову єдиної системи безперервної освіти педагогічних працівників і цілісну систему взаємопов'язаних заходів з організаційного та науково-методичного забезпечення неперервного професійного та особистісного розвитку педагогічних працівників, яка заснована на досягненнях науки, передового досвіду і конкретному аналізі їхніх професійних потреб, ми визначаємо *управління науково-методичною діяльністю закладів післядипломної педагогічної освіти* як процес цілеспрямованого управлінського впливу, суб'єкти якого за допомогою планування, організації, керівництва, координації та контролю забезпечують підвищення фахового рівня педагогічних працівників. Система науково-методичної роботи в післядипломній педагогічній освіті має спрямовуватися на: науково-методичне забезпечення ефективності процесів підвищення кваліфікації і професійної перепідготовки педагогічних кадрів; науково-методичний супровід процесів ефективного функціонування й розвитку закладів ППО на основі партнерства між усіма структурами і підрозділами системи освіти; науково-методичний супровід процесів розвитку дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, професійної педагогічної освіти; розроблення сучасних моделей супроводу професіоналізації педагогічних і управлінських кадрів в умовах інноваційного розвитку національної освіти і науки, інформатизації суспільства [1; 9; 16; 18].

Аналіз наукових досліджень координації як функції управління виявив відсутність єдиного погляду на неї, а також дав змогу розкрити сутність поняття «*координація*» як *цільової функції управління* забезпеченням науково обґрунтованої раціональної узгодженості всіх складових керованої системи з метою її ефективної діяльності, а також *функції процесу організації* цілеспрямованої взаємодії всіх структурних елементів системи.

З урахуванням узагальнення теоретичних джерел із проблеми координації науково-методичної діяльності в освіті сутність поняття «*координація науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти*» ми визначаємо як процес керованої

ваної, цілеспрямованої партнерської взаємодії закладів післядипломної педагогічної освіти, яка включає систему заходів, що забезпечують впорядкованість, безперервність, погодженість у просторі й часі та об'єднання дій закладів післядипломної педагогічної освіти в науково-методичній діяльності, спрямованих на реалізацію спільної мети.

Одним із пріоритетних завдань науково-методичної роботи, як структурної ланки післядипломної педагогічної освіти, є вивчення, узагальнення, поширення передового педагогічного досвіду, а отже саме цьому питанню має бути приділена особлива увага всіх учасників координаційної взаємодії у системі післядипломної педагогічної освіти. Модернізація освіти не тільки інтенсифікувала інноваційну діяльність педагогічних колективів і творчо налаштованих педагогічних працівників, а й породила потребу в оновленні форм і методів поширення їхнього досвіду. Сьогодні ця робота включає процеси подання, передачі і супроводу діяльності вищих навчальних закладів післядипломної педагогічної освіти з освоєння передового досвіду на теоретичному, методичному та практичному рівнях.

Зупинимося на цьому аспекті координації детальніше. Виявлення та поширення ефективних освітніх практик керівних і педагогічних працівників, колективів навчальних закладів різних типів обумовлено необхідністю створення умов для досягнення рівня освіти, що відповідає сучасним вимогам реформування галузі.

Сьогодні в педагогічній теорії з'явилося поняття «дисемінація» (від лат. dissemination – сіяння, розповсюдження), яке запозичено у педагогіку з медичної галузі [17] і ще не знайшло достатнього науково-методологічного обґрунтування, визначення структури, форм, технологій, глосарію дисемінаційного процесу тощо.

Дослідники розглядають поняття «дисемінація» як особливий спосіб поширення й освоєння досвіду, адекватного конкретним потребам його реципієнтів, що має характер формування. Дослідниця Г. Ігнат'єва наголошує на тому, що поняття «дисемінація» як процес упровадження результатів проектної діяльності в масову освітню практику серед педагогів набуло поширення за ініціативою В. Слободчикова, а за твердженням М. Скаткіна, пропаганда передового досвіду є лише початком освоєння: впровадження потребує не тільки знання передового досвіду, а й вміння працювати по-новому, воно не виникає раптово, а систематично формується [16].

Проведений аналіз науково-методичних джерел дає змогу дійти висновку про те, що в освітянському середовищі термін «дисемінація» вживається в універсумі інноваційного педагогічного досвіду, передового педагогічного досвіду, тобто такого досвіду, який визначений як кращий за оригінальністю, цінністю, новизною, результативністю тощо. На думку С. Ковальнової, явище дисемінації одночасно може означати процес, форму, результат, спосіб освоєння педагогічного досвіду, засіб, рушійну силу розвитку та збагачення педагогічної теорії і практики тощо. Особливої популярності набув цей термін у Росії через реалізацію завдань проекту «Освіта». Дисемінація передового педагогічного досвіду обумовлює не просто знайомство з ним, а організацію такої діяльності, що стане імпульсом до певних змін у системі освіти та перетворить запозичену практику в інноваційний ресурс розвитку певної педагогічної системи [6].

Система координаційних дій з дисемінації передового педагогічного досвіду, яка, на думку В. Гаргай, передбачає організацію такої діяльності, що стане імпульсом до певних змін у системі освіти та перетворить запозичену практику в інноваційний ре-

курс розвитку певної педагогічної системи, є важливою в загальній структурі координації науково-методичної діяльності в післядипломній педагогічній освіті [2].

Розглядаючи дисемінацію як засіб, рушійну силу розвитку та збагачення педагогічної теорії і практики, ми *вперше* пропонуємо до застосування термін «дисемінація» в системі науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти. За твердженням Г. Ігнатєвої, явище дисемінації є феноменом, тому що в ньому в сучасних умовах знайшли своє відображення такі досягнення інноваційної освітньої практики як системність нововведень, наявність дослідницької діяльності суб'єктів навчально-виховного процесу; системна реалізація таких видів діяльності, як: проектування, програмування, дослідження, стратегування, експертиза, рефлексивне управління та проблеми розвивальної освіти: недостатність варіативності та її неврегульованість; відсутність ефективних способів стимулювання інновацій; невизначеність суб'єктів розвитку освіти і механізмів їх підтримки. Суб'єктами дисемінації є її організатори — управлінці, методисти всіх рівнів, науково-педагогічні і педагогічні працівники системи післядипломної педагогічної освіти.

З огляду на викладене, ми розглядаємо дисемінацію педагогічного досвіду в системі ППО у двох аспектах:

- дисемінація передового педагогічного досвіду як *напряму* науково-методичної роботи з педагогічними кадрами закладів ППО;
- дисемінація інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти як *технологія координації* науково-методичної діяльності зазначених закладів.

Дисемінацію як особливий спосіб поширення й освоєння інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти ми розглядаємо як технологію координації з метою впровадження новаторських прогресивних ідей в практику науково-методичної діяльності закладів ППО.

Дисемінація передового педагогічного досвіду регіональних закладів післядипломної педагогічної освіти є одним з важливих джерел сучасних змін в організації координаційних управлінських взаємин в системі післядипломної педагогічної освіти в межах створеного з ініціативи Університету менеджменту освіти науково-методичного комплексу «Консорціум закладів післядипломної освіти», який об'єднав і консолідував практично всі регіони країни на засадах творчої співпраці.

Саме через таку призму в межах створеного Консорціуму закладів післядипломної освіти Університет разом з регіональними закладами післядипломної педагогічної освіти працюють у напрямі розроблення оптимальних інноваційних моделей і шляхів модернізації системи неперервного фахового зростання працівників галузі, кваліфікованого виявлення суті педагогічних інновацій, технологічного опису досвіду найкращих педагогічних працівників та розповсюдження найкращих зразків, проблеми організації та моніторингу поширення інноваційного досвіду освітніх установ, їх керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників, залучення творчо працюючих педагогів до участі в інноваційних проектах щодо розроблення нового формату підготовки конкурентоспроможного фахівця системи освіти. Як зазначає Президент НАПН України В. Кремень, у процесі невпинного поступу глобалізація включає все нові й нові аспекти посилення взаємозв'язку та інтеграції людських співтовариств.

Тому, розуміючи роль регіональних інститутів (академій) післядипломної педагогічної освіти, які скоординують діяльність Р(М)МК(Ц), забезпечують динамічний професійний розвиток педагогічних працівників, Науково-методичний центр координації закладів післядипломної педагогічної освіти, регіональних та міжнародних зв'язків ДВНЗ «Університет менеджменту освіти» НАПН України (далі – НМЦК) спрямовує роботу на продуктивну взаємодію закладів післядипломної педагогічної освіти відповідно, і районних (міських) методичних кабінетів (центрів), НМЦ міських рад як рівноправних учасників співпраці у межах Консорціуму закладів післядипломної освіти з метою ефективного погодження та об'єднання зусиль, спрямованих на реалізацію спільної мети [9]. Науково-методичний центр, за визначенням в Енциклопедії освіти, виконує функцію комунікатора та сполучного структурного елемента у взаємодії, а також як інституційне утворення, виступаючи як один з провідних органів наукової, методичної й інформаційної роботи у відповідній підсистемі освіти та функціональному напрямі, є тією гнучкою формою, за допомогою якої система освіти може оперативного реагувати на динамічні зміни потреб пріоритетних споживачів і забезпечувати їх взаємоадаптацію [3, 556–557]. Інноваційний досвід діяльності закладів ППО є серйозним потенційним ресурсом подальшого розвитку системи післядипломної педагогічної освіти. З метою досягнення системних ефектів у цьому напрямі за допомогою активного поширення передового педагогічного досвіду необхідна організація роботи з його подання педагогічному співтовариству. З урахуванням аналізу наукових доробків дослідниками, ми визначаємо, що *дисемінація інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти* — це система освоєння інноваційного педагогічного досвіду, особливий продуктивно-перетворювальний процес, який спрямований не тільки на пропаганду вивченого передового педагогічного досвіду, а й на впровадження новаторських прогресивних ідей, інноваційного змісту ефективного педагогічного досвіду закладів ППО з організації науково-методичної роботи в масову педагогічну практику, а також задіяння у дисемінаційному русі зацікавлених керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників системи ППО, яке вмотивовує їх до творчої трансформації свого індивідуального досвіду з метою досягнення нових ціннісних результатів рефлексивних особистісних та діяльнісних змін, за підсумком чого відбуваються системні якісні зміни в системі післядипломної педагогічної освіти та в освіті в цілому. Сутність інноваційної діяльності (від лат. *innovatio* — оновлення, зміна) ми розглядаємо як таку, що передбачає найвищий ступінь педагогічної творчості, процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних і управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану.

Напрями діяльності учасників координації з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів ППО можна визначити такі: *інформаційний* — підготовка й видавництво навчально-методичної та науково-методичної літератури, у якій висвітлюється зазначений досвід; *навчальний* — організація заходів ознайомлювального, навчального характеру і більш тривалих програм навчання; *комунікаційний* — організація та проведення відповідних професійних подій, заходів; *експертний* — оцінювання і підтримка учасників дисемінації, формування експертно-консультацій-

ного супроводу регіональних ініціатив, програм, проектів тощо.

Прикладом дієвої форми такої роботи щодо координації з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти НМЦК Університету менеджменту освіти є започаткований у 2012 р. Всеукраїнський методичний турнір «Моє покликання – методист», основними завданнями якого є: активізація творчої діяльності керівників та методистів закладів післядипломної педагогічної освіти, районних (міських) методичних кабінетів (центрів), популяризація, пропаганда та поширення їх передового педагогічного досвіду в системі післядипломної педагогічної освіти; створення Всеукраїнського інформаційно-аналітичного банку даних про передовий педагогічний досвід керівників та методистів системи післядипломної педагогічної освіти України. Складовими реалізації цих завдань є: вивчення, збір інформаційно-аналітичних матеріалів, узагальнення, експертиза, трансформування продуктів інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів ППО; тьюторська підтримка навчальних закладів, які освоюють передовий педагогічний досвід; організація та стимулювання дисемінаційної діяльності закладів ППО, науково-педагогічних і педагогічних працівників на основі адресної підтримки передового педагогічного досвіду; організаційно-правова підтримка діяльності закладів ППО, спрямованої на розповсюдження інноваційного досвіду науково-методичної роботи; організація й розвиток усіх форм взаємодії навчальних закладів у межах координаційних взаємин; постійний інформаційний супровід та пропаганда досягнень керівних, науково-педагогічних і педагогічних працівників – новаторів закладів ППО у ЗМІ (див. рис. 1).

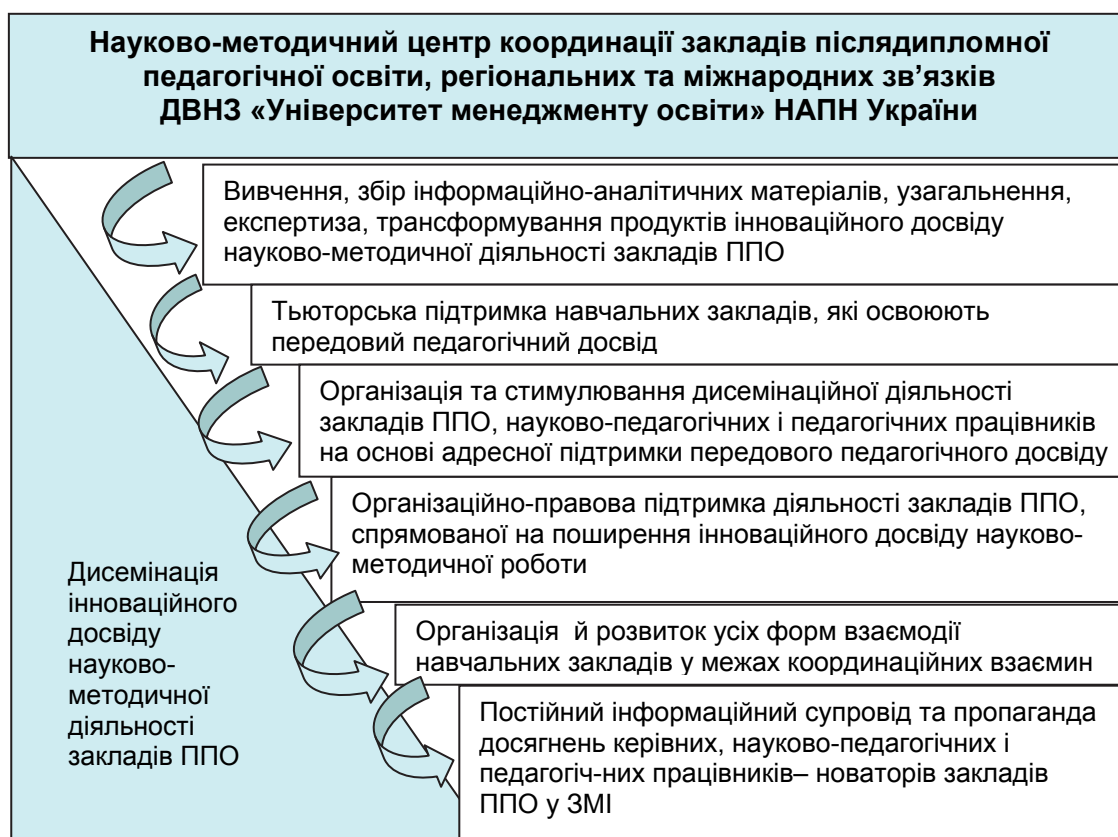


Рис. 1. Основні форми роботи НМЦК щодо координації з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів ППО

Технологічний цикл роботи з передовим та інноваційним педагогічним досвідом вважається завершеним лише у тому випадку, якщо реалізується модель освоєння цього досвіду професійно-педагогічним співтовариством.

Важливим показником ефективності використання таких форм дисемінації є те, що у заключному етапі I Всеукраїнського методичного турніру взяли участь понад двадцять закладів ППО, а у 2013 р. на участь у II Всеукраїнському методичному турнірі «Моє покликання – методист» з питань управлінської діяльності заявлено 43 учасники з регіональних закладів ППО (у порівнянні з 21 учасниками в 2012 р.).

Висновки

Отже, координація з дисемінації інноваційного досвіду науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти в межах науково-методичного комплексу «Консорціум закладів післядипломної освіти» з метою виявлення спільних тенденцій розвитку системи науково-методичного забезпечення закладів освіти регіону є одним із важливих джерел сучасних змін в організації взаємин науково-методичних установ у системі післядипломної педагогічної освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гуменюк В. В. Науково-методична робота з педагогічними кадрами: навч.-метод. посіб. / В. В. Гуменюк, І. А. Наумчук, П. П. Хмельницький, М. І. Мошак. — Кам'янець-Подільський : ПП М. І. Мошак, 2005. — 160 с.
2. Гаргай В. Б. Диссеминация опыта инновационной деятельности учителя [електронний ресурс] / В. Б. Гаргай, К. А. Кипа, Н. Б. Наприенко // Школьный сайт «Плюс». — Режим доступа :http://vanino-3.ucoz.ru/load/o_pedagogicheskom_opyte/disseminacija_pedagogicheskogo_opyta/11-1-0-14
3. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України ; голов.ред. В. Г. Кремень. — К. : Юрінком Інтер, 2008. — 1040 с.
4. Єльнікова Г. В. Наукові основи розвитку управління загальною середньою освітою в регіоні: монографія / Г. В. Єльнікова. — К. : ДАККО, 1999. — 303 с.
5. Єрмола А. М. Організація науково-методичної роботи з педагогічними кадрами району: метод. реком. керівника освіти / А. М. Єрмола. — Х., 1998. — 45 с.
6. Ковальова С. В. До питання про поняття «дисемінація» у контексті освоєння педагогічного досвіду [електронний ресурс] / С. В. Ковальова. — Режим доступа : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/NarOsv/2011-1/11ksvopd.htm>
7. Конаржевский Ю. А. Менеджмент и внутришкольное управление / Ю. А. Конаржевский. — М. : Центр «Педагогический поиск», 2000. — 224 с.
8. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні: інноваційні аспекти. Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. — К. : Грамота, 2005. — 448 с.
9. Любченко Н. В. Науково-організаційні засади координації науково-методичної діяльності закладів післядипломної педагогічної освіти : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.06 / Н. В. Любченко. — К., 2012. — 257 с.
10. Маслов В. І. Теоретичні основи педагогічного менеджменту: навч. посіб. для працівників освіти / В. І. Маслов, В. П. Драгун, В. В. Шаркунова. — К. : УПКККО, 1996. — 87 с.

11. Маслов В. І. Наукові основи та функції процесу управління загально-освітніми навчальними закладами: навч. посіб. / В. І. Маслов. — Тернопіль : Астон, 2007. — 150 с.
12. Милнер М. Теория организации / М. Милнер. — М. : Инфра-М, 2000. — 480 с.
13. Неперервна професійна освіта: філософія, педагогічні парадигми, прогноз: монографія / В. П. Андрющенко, І. А. Зязюн, В. Г. Кремень [та ін.]; за ред. В. Г. Кременя. — К. : Наук. думка, 2003. — 853 с.
14. Никитина Л. Г. Диссеминация педагогического опыта с помощью банка педагогической информации [электронный ресурс] / Л. Г. Никитина. — Режим доступа : <http://gazeta.chernmmc.edusite.ru/DswMedia/dokladnikitina.doc>
15. Олійник В. Наукові засади розроблення прогностичної моделі розвитку післядипломної освіти в Україні / В. Олійник, В. Семиченко, Л. Пуховська [та ін.] // Післядипломна освіта в Україні. — 2007. — № 1 — С. 18–23.
16. Передовой и инновационный опыт в региональной системе образования: информ. вестн. / сост. Г. А. Игнатьева, О. В. Тулупова ; М-во образования Нижегород. обл. — Н. Новгород, 2008. — 128 с.
17. Словопедія: словник іншомовних слів Мельничука [електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://slovopectia.org.ua/42/53396/281410.html>
18. Управління інноваційним розвитком районного (міського) методичного кабінету: наук.-метод. посіб. / К. М. Старченко, В. І. Пуцов, Ю. І. Завалевський, Г. М. Литвиненко. — Чернівці : Букрек, 2010. — 344 с.
19. Чернишова Є. Р. Кадровий потенціал системи післядипломної педагогічної освіти: наук.-метод. аспект : наук. вид. / Є. Р. Чернишова ; НАПН України, Ун-т менедж. освіти. — К., 2011. — 208 с.
20. Юридична енциклопедія: в 6 т. / редкол.: Ю. С. Шемшученко. — К. : Укр. енциклопедія, 1998. — С. 218.

Любченко Н. В.

**НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ СОВРЕМЕННОЙ ПРАКТИКИ КООРДИНАЦИИ
ПО ДИССЕМИНАЦИИ ИННОВАЦИОННОГО ОПЫТА
НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ЗАВЕДЕНИЙ
ПОСЛЕДИПЛОМНОГО ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ**

Раскрыты вопросы современной практики координации по диссеминации инновационного опыта научно-методической деятельности заведений последипломного педагогического образования Научно-методическим центром координации заведений последипломного педагогического образования, региональных и международных связей Университета менеджмента образования в рамках научно-методического комплекса «Консорциум заведений последипломного образования».

Ключевые слова: *управление научно-методической деятельностью, координація науково-методическої діяльності заведень післядипломного педагогического образования, Научно-методический центр координации заведений последипломного педаго-*

гического образования, региональных и международных связей, Университет менеджмента образования, Консорциум заведений последипломного образования.

Lubchenco N. V.

**SOME ASPECTS OF MODERN PRACTICE OF COORDINATION
WITH THE DISSEMINATION OF INNOVATIVE EXPERIENCE
OF SCIENTIFIC-METHODICAL ACTIVITY OF THE INSTITUTIONS
OF POSTGRADUATE PEDAGOGICAL EDUCATION**

The article highlights the issue of coordination of current experience of dissemination of innovative practice of scientific-methodical activity of the institutions of postgraduate pedagogical education of Scientific-methodical center of coordination of postgraduate pedagogical education, regional and international relations of the University of educational management within the scientific-methodical complex «Consortium of the institutions of postgraduate pedagogical education».

Key words: *management of scientific-methodical activity, coordination of scientific-methodical activity of the institutions of postgraduate pedagogical education, dissemination of innovative experience of scientific-methodical activity, Scientific-methodical center of coordination of postgraduate pedagogical education, regional and international relations, University of educational management, Consortium of the institutions of postgraduate pedagogical education.*